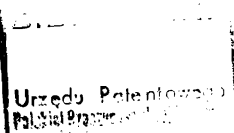

Warszawa, 25 czerwca 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19990.

Kl. 57 d, 1/01.

Witold Romer
(Lwów, Polska).

Sposób sporządzania odbitek drukarskich przeznaczonych do kopjowania.

Zgłoszono 7 listopada 1931 r.

Udzielono 14 kwietnia 1934 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób sporządzania odbitek drukarskich na materiałach, nadających się do prześwietlania, jak np. papier, celon, celuloid. Odbitki wykonane według wynalazku odznaczają się ostrością i doskonałą krytością rysunku, przyczem zalety te nie ulegają zmianie nawet przy dłuższem przechowywaniu odbitek.

Zgodnie z wynalazkiem na żądaniem podłożu sporządza się odbitkę według znanych sposobów, a więc np. zapomocą druku z czcionek, kliszy, zapomocą litografii i t. d. Zanim farba wyschnie, posypuje się odbitkę bardzo miłym, łatwo topliwym proszkiem, pochłaniającym promienie świetlne działające chemicznie. Do tego

celu można użyć np. kalafonji z dodatkiem odpowiedniego barwnika. Po posypaniu i wyschnięciu należy nadmiar proszku bardzo dokładnie usunąć z odbitki, np. zapomocą miotełki, poczem poddaje się odbitkę działaniu par rozpuszczalnika proszku lub też ogrzewa się ją ostrożnie. Jako rozpuszczalniki wchodzi w grę np. eter, benzol, alkohol.

Pod wpływem opisanych czynników proszek łączy się dokładnie z farbą odbitki, tworząc jednolitą warstwę doskonałe kryjącą, przyczem ostrość rysunku zostaje zachowana.

Uzyskane w ten sposób odbitki nadają się do kopjowania bądź wprost na metal lub kamień (heljografiura, fotolitografia).

fja, kopjowanie pozytywne), bądź też do sporządzania kopij negatywnych na odpowiednim materiale światłoczułym, kopjowanych następnie na materiale, z którego ma być wykonywany druk (światłodruk, fotolitografia).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób sporządzania odbitek drukarskich, przeznaczonych do kopjowania przy pomocy światła, znamienny tem, że odbitki drukarskie, sporządzone na materiale odpowiednim do prześwietlania, posypuje się (zaprósza) przed wyschnięciem proszkiem łatwo topliwym lub łatwo

rozpuszczalnym, pochłaniającym promienie świetlne działające chemicznie, poczem, po wyschnięciu i dokładnem usunięciu nadmiaru proszku, poddaje się odbitki działaniu par rozpuszczalnika danego proszku (np. par eteru, benzolu lub alkoholu) celem uzyskania dokładnego połączenia się proszku z farbą odbitki.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że po zaprószeniu i odpyleniu poddaje się odbitkę odpowiednio umiarkowanemu działaniu ciepła.

Witold Romer.

Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.